

Městský soud v Praze
Slezská 9
120 00 Praha 2

V Praze dne 7.7.2026

Ke sp. zn. 10 A 30/2026

Čj. 10 A 30/2026- 64

Žalobkyně:

Žalovaný:

Magistrát hl. m. Prahy

Odbor pozemních komunikací a drah

Jungmannova 29, 110 00, Praha 1 – Nové Město

Žaloba proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, č.j. MHMP 340255/2026 ze dne 20.4.2026 ve věci stavebního povolení pro stavbu „Areál TELLUS infrastruktura“

Přílohy:

- dle textu

I.

Stav věci

Žalobkyně podala dne 4.6.2026 u nadepsaného soudu žalobu proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, (dále jen „Magistrát“) č.j. MHMP 340255/2026 ze dne 20.4.2026 ve věci stavebního povolení pro stavbu „Areál TELLUS infrastruktura“ (dále jen „rozhodnutí“) (dále jen „žaloba“).

Žalobkyně tímto doplňuje svoji žalobu o žalobní body. Reaguje tak rovněž na výzvu soudu čj. 10 A 30/2026-~~64~~ ze dne 23.6.2026, která jí byla doručena dne 7.7.2026, dle níž byla vyzvána k doplnění žalobních bodů.

II.

Žalobní body

Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a věcně nesprávné z následujících důvodů, které jsou pro přehlednost tematicky či jinak příbuzně seřazeny. V odvolacím řízení došlo k mnoha zásadním procesním pochybením a vadám, které podstatným způsobem poškodily žalobkyni, čímž byla možnost hájit její práva ztížena anebo přímo znemožněna.

1. Rozpor s územním rozhodnutím – územní rozhodnutí neobsahuje povolené stavební objekty

Žalobkyně namítá rozpor stavebního záměru s územním rozhodnutím, rozhodnutím ze dne 7.10.2020, sp. zn. MC05/OSU/74446/2019/Šev/Koš.p.1838/36, č.j. MC05 177866/2020, ve znění pozdějších rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy č.j. MHMP 56631/2022 ze dne 19.1.2022 a č.j. MHMP 1100521/2022 ze dne 23.06.2022, (dále jen „územní rozhodnutí“).

V rámci stavebního záměru došlo k povolení zbudování pozemní komunikace obsahující tzv. větev 1 a větev 3. Větev 2 byla k námitkám žalobkyně z prvostupňového rozhodnutí vyjmuta pro zcela očividný rozpor s územním rozhodnutím.

Stavební povolení ale i přesto není v souladu s územním rozhodnutím. Větev 1 svojí specifikací neodpovídá povolené komunikaci podle územního rozhodnutí – délka je zcela jiná. Větev 3, vedena na pozemku parc. č. 1838/39, k.ú. Košíře, není součástí územního rozhodnutí,

nebyla jím povolena (na tomto pozemku nebyla žádná tzv. větev jako samostatná komunikace ani část veřejné komunikace povolena). Rozhodnutí Magistrátu navíc o této větví mluví, že je umístěna na pozemku parc. č. 1838/36 – rozhodnutí je tak vnitřně rozporné. Nadto v této souvislosti zcela chybí souhlas vlastníka resp. osoby hospodařící s daným pozemkem, což je MČ P5, s provedením stavby – rozhodnutí je tak nezákonné. Městská část Praha 5 se dokonce v rámci řízení vyjádřila také negativně k povolení stavebního záměru.

Otázka souladu s územním rozhodnutím proto nebyla správními orgány v rámci správního řízení o stavebním záměru posouzena správně, ani v rámci jejich rozhodování, ani v rámci přezkumu závazných stanovisek. Rozhodnutí je tak nezákonné. Prvostupňové rozhodnutí nezákonné již bylo, což bylo potvrzeno již v průběhu odvolacího řízení změnou stanoviska ohledně souladu s územním rozhodnutím na nesouhlasné.

Žalobkyně dále namítá nesoulad stavebního povolení s územním rozhodnutím s ohledem na to, že na pozemku parc. č. 1838/23, k.ú. Košíře, bylo dle územního rozhodnutí v rámci stavby veřejné komunikace jakožto objektu IO – 01a navrženo a umístěno 24 kolmých parkovacích stání. Předložená dokumentace, ani výrok stavebního povolení ale tuto součást stavby komunikace neobsahuje ani ji nijak nezmiňuje. Z věcné působnosti nelze parkovací místa vynechat, neboť nejsou samostatnou věcí, ale součástí pozemní komunikace, a jako taková musí být zahrnuta ve stavebním povolení. Stavební povolení toto opomíjí a je proto věcně nesprávné a nezákonné.

Dle územního rozhodnutí nebyly umístěny stavby chodníků na pozemek parc. č. 2126/1, k.ú. Košíře, u něhož je v územním rozhodnutí u předmětného objektu IO – 01a komunikace veřejné výslovně uvedeno, že se bude jednat pouze o připojení pozemků stavby na komunikaci Naskové. Výroky o povolení stavby chodníků tak byly zahrnuty v rozporu s územním rozhodnutím.

Rozhodnutí je nezákonné.

2. Ohrožení požární bezpečnosti bytového domu žalobkyně (bytový dům [redacted])

Žalobkyně namítá nesprávné posouzení svých námitek týkajících se ohrožení požární bezpečnosti sousedního bytového domu žalobkyně, [redacted]

Bytový dům, v němž žalobkyně bydlí je absolutně závislý na požární nádrži umístěné na pozemku stavebního záměru parc. č. 1838/6 jakožto vnějšího zdroje vody – dokládá to důkazy: technickou zprávou požárně bezpečnostního řešení stavby bytového domu žalobkyně z roku 2017 týkající se přesně otázky požární nádrže jakožto nutného vnějšího zdroje vody (Příloha č. 1 – výslovně strana 4) a zprávou o provozuschopnosti požární nádrže z roku 2023 (Příloha č. 2). V této souvislosti žalobkyně přikládá také záznam z úředního jednání Hasičského záchranného sboru hlavního města Prahy, SVJ bytového domu [REDAKCE] a stavebníka bytového domu YIT Stavo s.r.o. (Příloha č. 3), který přiložila rovněž v rámci svého odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí stavebního úřadu. Tento dokument prokazatelně vznikl při plánování požárně bezpečnostního řešení bytového domu, v němž žalobkyně bydlí zmiňuje nutnost požární nádrže jakožto zdroje vody a zachování přístupu k ní.

Dle stavebního povolení má dojít ke zbudování pozemní komunikace, která vede přes trasu přístupu k požární nádrži – důkaz mapa – Příloha č. 4. Požární nádrž a bytový dům, zejména brána vedoucí k trase přístupu, je vedena skrze místo výstavby pozemní komunikace. Oplocením stavby a jejím faktickým prováděním (rozkopáním) tak dojde k ohrožení požární bezpečnosti žalobkyně a k ohrožení možnosti hasit dům v němž bydlí. Přístup k požární nádrži i k bytovému domu tak bude znemožněn.

Revizní stanovisko předložené v rámci odvolacího řízení se otázkou požární bezpečnosti bytového domu žalobkyně nezabývá. Orgán požární ochrany nepřezkoumal námitky žalobkyně. Přezkumné stanovisko Ministerstva vnitra – generálního ředitelství se omezilo pouze na obecné konstatování ohledně stavby infrastruktury – v tom ale netkví podstata námitky žalobkyně. Neobsahuje žádnou zmínku o námitkách. Rovněž neobsahuje žádnou zmínku o důkazu předloženém v rámci odvolání. Vyjádření orgánu požární ochrany jakožto dotčeného orgánu vyplývá jak ze stavebního zákona, tak ze zákona o požární ochraně. Vyjádření resp. závazné stanovisko dotčeného orgánu na úseku požární ochrany má za cíl skutečné, materiální posouzení otázek požární bezpečnosti a ochrany veřejného zájmu, což je smyslem a účelem postavení dotčeného orgánu. Není možné ponechat konkrétně namítanou a podloženou otázku týkající se požární bezpečnosti bez věcné reakce – došlo by tak k situaci, že taková otázka by se neposuzovala nikdy, což je i na úrovni správního řízení odepřením spravedlnosti a popření práva na řádné projednání věci, nemluvě o eliminaci možnosti hájit svá

práva. K přezkumu mých námitek tak vůbec nedošlo. Z předkladu odvolání vyplývá, že důkaz nebyl orgánu přezkumu ani předložen.

Otázka zamezení přístupu k požární nádrži po dobu výstavby nebyla správním orgánem vypořádána.

Žalovaný se posouzení otázky zamezení přístupu prováděním stavby a materiálního přezkumu ke konkrétním námitkám žalobkyně zcela vyhnul, když v rozhodnutí posuzoval otázku odstranění požární nádrže, což ale vůbec nebylo předmětem odvolací námítky žalobkyně. Navíc v rozhodnutí zmiňoval příslušné rozhodnutí o odstranění – toto ale nebylo součástí spisu, nebylo předloženo ani v rámci řízení, netvoří součást dokumentace. Žalobkyně se tak neměla možnost k tomuto rozhodnutí vyjádřit, nelze ani přezkoumat jeho obsah v návaznosti na napadené rozhodnutí. Rozhodnutí Magistrátu je tak i z tohoto důvodu zcela nepřezkoumatelné.

Magistrát tak nevypořádal námítky žalobkyně uplatněné jak v rámci odvolání, tak k obsahu revizního stanoviska, které předložila dne 17.3.2025, jimiž poukázala na odůvodněné pochybnosti o správnosti stanoviska a konkrétní důvody, v čem pochybnosti spatřuje.

Otázka ohrožení požární bezpečnosti žalobkyně tak nebyla vyřešena a žalobkyně byla zásadním způsobem dotčena na svých právech na zajištění bezpečnosti.

Není zanedbatelné uvést, že tato otázka je i otázkou nedostatečné ochrany veřejného zájmu a přesahuje i vlastní zájmy žalobkyně, jelikož se jedná o požární bezpečnost celého bytového domu [REDAKCE]

Nedostatečné posouzení požární bezpečnosti se přitom přímo dotýká vlastnického práva žalobkyně, žalobkyně proto nevystupuje jako pouhá dohlížitelka nad veřejným zájmem.

3. Nedostatečný přístup k objektu [REDAKCE] – integrovaný záchranný systém, svoz odpadu

Námitka žalobkyně ohledně nedostatečného přístupu záchranných složek, které jsou základní složkou integrovaného záchranného systému, k objektu [REDAKCE] kvůli výstavbě nebyla spolehlivě a řádně vypořádána. Věcně se touto konkrétní námitkou (spočívající v konkrétním provádění výstavby pozemní komunikace) žádný ze správních orgánů nezabýval

– ani v rámci přezkumu stanovisek, ani stavební úřad ani Magistrát. Rozhodnutí je tak v tomto ohledu nepřezkoumatelné.

Rovněž námitkou žalobkyně ohledně nemožnosti zajištění svozu odpadu pro bytový dům, v němž bydlí, v důsledku znemožnění přístupu k pozemku [REDAKCE] a k objektu č.p. [REDAKCE] kvůli výstavbě, jakož i skutečností, že se jedná o rozpor s podmínkami územního rozhodnutí (bod 20), se Magistrát nezabýval. Žalobkyně namítala, že po dobu výstavby nebude přístup k pozemku [REDAKCE] a domu [REDAKCE] zajištěn - žalobkyně toto dokládá výňatkem z mapy z místa, kde je vidět umístění odpadního domku a přístup k němu (Příloha č. 5). Kvalita bydlení žalobkyně tak bude významně negativně dotčena.

Nevypořádá-li se správní orgán s konkrétně uplatněnou námitkou účastníka, resp. neplyne-li z odůvodnění, proč ji nepovažoval za důvodnou, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44). Rozsah provedeného přezkumu se navíc musí odrazit v písemném odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Těmto požadavkům žalovaný ve vztahu k uvedeným námitkám nedostál.

4. Porušení procesních práv – neoznámení opakovaného přerušení řízení, odepření možnosti vyjádřit se

Žalobkyně se až v rámci seznámení s poklady pro vydání rozhodnutí dozvěděla, že odvolací řízení, jehož byla hlavním účastníkem, bylo přerušeno a dokonce, že toto přerušení bylo několikrát prodlouženo. Usnesení o přerušení, příslušný návrh, ani žádné usnesení o prodloužení přerušení mu jako účastníku řízení nebylo oznámeno. Jako hlavnímu účastníkovi mu tak byla odňata možnost vyjádřit se k navrhovanému přerušení a opakovanému prodlužování, a dále možnost podat proti přerušení řízení či prodloužení odvolání. Odvolací řízení je vedeno mimo jiné i na základě odvolání žalobkyně. V této souvislosti žalobkyně upozorňuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle níž je odvolatel hlavním účastníkem řízení a je tak nutné mu veškeré písemnosti doručovat přímo. Došlo tak k zásadnímu a opakovanému porušení práv žalobkyně a porušení jejího práva na spravedlivý proces. V této souvislosti zdůrazňuji, že řízení tak bylo prodlouženo o více než 2 roky. Jedná se o zásadní vady řízení, které žalobkyni znemožnily výkon jejích práv.

Magistrát uvedl, že žalobkyně neuvedla, jak byla poškozena na svých právech. Žalobkyně tento názor nesdílí – ve svém podání negativní důsledky pro ni přímo uvedla. Opakuje je i zde. Je zásadním porušením procesních práv hlavního účastníka řízení, pokud mu návrh ani rozhodnutí o přerušení řízení, jež bylo zahájeno na základě jeho podání, nejsou ani doručovány a hlavnímu účastníkovi je tak zcela odňata možnost se k takovému návrhu a postupu vyjádřit a případně bránit. Intenzita porušení je o to vyšší, pokud jde o opakovaný vědomý postup správního orgánu. Jde také o porušení rovnosti účastníků řízení a odepření spravedlnosti.

Stejný nezákonný postup byl uplatněn ve vztahu k žádosti účastníka řízení pana [REDAKCE], o jehož žádosti o přerušení řízení se žalobkyně dozvěděla až prostřednictvím rozhodnutí o nevyhovění. Magistrát tak pochybil, pokud jí jakožto hlavnímu účastníkovi řízení neumožnil vyjádřit se k návrh na přerušení řízení před vydáním samotného rozhodnutí.

Nadto Magistrát jakožto správní orgán vázán zákonem si musí být vědom procesních práv účastníků řízení jako je kupř. možnost podat odvolání, vyjádřit se k návrhu, a jeho povinnosti zajistit jejich uplatnění všem bez rozdílu. Konstatování, že účastník má tato výslovně uvádět, jinak na ně nemá nárok a správní orgán o nich neví a nebude se nimi zabývat, snad ani nemůže mít místo v rozhodnutí správního orgánu právního státu.

Žalobkyně měla jako odvolatelka postavení hlavní účastnice odvolacího řízení; účastníku, který podal odvolání, se doručuje individuálně, neboť se pro účely odvolacího řízení stává v přeneseném smyslu žadatelem, o jehož podání se rozhoduje (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2023, č. j. 6 As 285/2021-55, č. 4566/2024 Sb. NSS). Pravidlo, podle něhož se usnesení o přerušení oznamuje pouze žadateli, dopadá jen na přerušení pro vady žádosti podle § 111 odst. 3 stavebního zákona; na přerušení odvolacího řízení podle § 64 správního řádu se neuplatní, a usnesení o něm proto bylo třeba oznámit i žalobkyni (§ 76 odst. 3 správního řádu).

5. *Procesní vady – nesouhlasné závazné stanovisko, nesprávný postup odvolacího orgánu*

Stavba obdržela nesouhlasné závazné stanovisko, když nadřízený správní orgán stavebního úřadu (Magistrát, odbor stavebního řádu) v rámci přezkumu stanoviska k námitkám

žalobkyně uvedeným v odvolání stanovisko vydané v prvním stupni změnil na nesouhlasné. Již pouze z tohoto důvodu nebylo možné stavbu povolit, jelikož došlo ke změně stanoviska, nikoliv k jeho zrušení a vydání nového. Pro stavbu proto platilo, že neměla kladná stanoviska a v takovém případě bylo nutné postupem podle správního řádu žádost zamítnout. Odvolací orgán není dotčeným orgánem k vydávání příslušných stanovisek a tuto otázku nemůže samostatně posuzovat. Takovým postupem by docházelo k nepřipustnému obcházení zákona. Jedná se o tak zásadní vadu projektové dokumentace, žádosti a stavebního povolení první instance, že tato nemůže být zhojena v odvolacím řízení. Odvolací řízení je řízením přezkumným, nikoliv prvoinstančním. Jakkoliv měl odvolací orgán prokazatelnou snahu vyhovět stavebníkovi, což je evidentní z průběhu celého odvolacího řízení, nebylo možné takto postupovat a obcházet zákon.

Po změně závazného stanoviska na nesouhlasné odpadl podklad pro vydání stavebního povolení. Namísto vyvození důsledků z tohoto stavu žalovaný v odvolacím řízení umožnil stavebníkovi opakované přepracovávání projektové dokumentace a opatřování nových prvoinstančních stanovisek; tím porušil zásadu dvouinstančnosti a odňal žalobkyni možnost seznámit se s takto doplňovanými podklady a vyjádřit se k nim (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2025, č. j. 10 As 25/2024-95). Vada tedy netkví v samotné (zákonem předvídané) možnosti změny stanoviska v odvolacím řízení, nýbrž v uvedeném procesním postupu.

6. Nesprávné přezkumné stanovisko Magistrátu, odboru stavebního řádu, nezákonný postup při vydání

Stanovisko Magistrátu, odboru stavebního řádu předložené v rámci odvolacího řízení v listopadu 2025 (č.j. MHMP 1099524/2025 ze dne 4.11.2025) je nesprávné. Stanovisko jednak neadresuje námitky žalobkyně, ani je nevypořádává dostatečně či správně.

Stanovisko ve výrokové části uvádí zcela nesprávný dokument – stanovisko sp. zn.: MC05/OSU/17265/2022/Šev/Koš.p.1838/36, č.j.: MC05 70696/2022, ze dne 13.4.2022, které již bylo přezkumem změněno na nesouhlasné. Přezkumné stanovisko Magistrátu z listopadu 2025 je tak nezákonné a zmatečné, jelikož věcně rozhodlo o přezkumu stanoviska již nezpůsobilého k přezkumu.

Stanovisko se ani nezabývá výslovně vytýkanými vadami a rozporů vydaného souhlasu Úřadu městské části Praha 5. Souhlas nebylo možné přezkoumat, neboť zcela chyběly podstatné části (věcný popis, odůvodnění), souhlas je i věcně nesprávný – žalobkyně toto popsala ve svém vyjádření ze dne 17.03.2025. Potvrzením nezákonného a nepřezkoumatelného stanoviska resp. souhlasu ze strany Magistrátu, odboru stavebního řádu, tím pádem došlo k další nezákonnosti, věcné nesprávnosti stanoviska a k vadě řízení.

V řízení došlo ve vztahu ke stanovisku také k postupu, který je nezákonný. Podle správního řádu platí, že přezkum jakéhokoli vydaného stanoviska je možný až v rámci odvolání proti rozhodnutí, jehož bylo podkladem. K takovému rozhodnutí ale nedošlo. Přezkum stanoviska v rámci běžícího odvolacího řízení není možný a zakládá zásadní vadu řízení, kterou nelze zhojit, a nezákonnost procesu. Tento postup umožňuje zcela v rozporu se stavebními předpisy a jejich účelem nekonečnou opravu projektové dokumentace stavebníkem a „prověřování“ její domnělé správnosti postupem, který zákon neumožňuje ani nepředvídá. Nesouhlasné stanovisko nelze obejít tím, že se projektová dokumentace přepracuje a vydá nové prvoinstanční stanovisko v rámci přezkumného řízení. Potvrzení nadřízeným orgánem je tak irelevantní, neboť zde nebylo co přezkoumávat - stanovisko, resp. v tomto případě souhlas nebyl podkladem pro vydání žádného rozhodnutí. Takovým postupem dochází k nepřípustnému obcházení zákona. Odvolací řízení je řízení přezkumné ve vztahu ke konkrétnímu rozhodnutí vydanému na základě konkrétních stanovisek.

Správnost nového souhlasu ÚMČ Praha 5 tak nebylo možné v rámci probíhajícího odvolacího řízení přezkoumávat, neboť toto nebylo podkladem pro vydání stavebního povolení a nebylo součástí projektové dokumentace, která tvořila podklad pro vydání rozhodnutí. Došlo tak k nezákonnému postupu, kterým byla odňata možnost účastníkům prvoinstančního řízení dosáhnout přezkumu v rámci odvolání, neboť ti nebyli účastníky odvolacího řízení. Rozhodnutí o odvolání, které je založeno na dokumentaci, která je vyloučena z možnosti zákonného přezkumu, zatíží řízení zásadní nezhojitelnou vadou, která představuje mimo jiné porušení práva na spravedlivý proces. I u tohoto postupu platí, že chybějící nebo nesprávná stanoviska není možné opravovat v rámci řízení o odvolání, jehož účelem není tzv. dopracování projektu a doplnění dokumentace, která v prvním stupni kupř. zcela chyběla nebo byla zásadně nesprávná – kupř. zcela podstatná část ZOV či stavební objekty v rozporu s územním rozhodnutím. Jedná se o tak zásadní změnu a nedostatky projektové dokumentace, které nelze

v rámci odvolacího řízení zvoleným postupem zhojit. Taková projektová dokumentace je věcně vyloučena z posuzování v rámci odvolacího řízení, neboť se nejedná o dokumentaci vztahující se k přezkoumávanému rozhodnutí.

7. Neplatnost územního rozhodnutí

Územní rozhodnutí, dle něhož došlo k vydání stavebního povolení již pozbylo své platnosti. Jednak došlo v důsledku rozhodnutí Městského soudu v Praze č.j. 8 A 44/2024-127 ze dne 11.3.2026 ke zrušení změny územního rozhodnutí dne 24.11.2022, pod sp. zn.: MC05/OSU/51058/2022/HAV/Koš.p.1838/36, č.j.: MC05 257776/2022. Dle této změny byla umístěna tzv. větev 3 povolené komunikace. Toto jednoznačně a výslovně uvádí i přezkumné stanovisko odboru stavebního řádu Magistrátu č.j. MHMP 1099524/2025 ze dne 4.11.2025 – strana 4 i samotný Magistrát v rozhodnutí.

Zrušení územního rozhodnutí a důvody zrušení odůvodňují jiné řešení otázek posuzovaných ve stavebním řízení (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2024, č. j. 1 As 277/2022-54); tak je tomu i zde, neboť důvodem zrušení byl rozpor umístění s územně plánovací dokumentací, promítající se do zákonnosti povolení větve 3.

Rozhodnutí Magistrátu je v tomto ohledu vnitřně rozporné, když na některých místech výslovně uznává, že stavba byla povolena podle změny územního rozhodnutí z roku 2022 (když jde o posouzení části komunikace a jejího souladu s územním rozhodnutím), na jiném místě, ale toto neuznává (když jde o námitky žalobkyně).

Dále pak pozbylo územní rozhodnutí své platnosti uplynutím času, neboť jeho právní moc nastala již v roce 2022 a jeho platnost byla omezená na 2 roky.

Rozhodnutí je tak nezákonné.

8. Absence staveniště – aprobace neexistujícího stavu, nemožnost ověření podmínek výstavby

Stavební povolení bylo vydáno podle projektové dokumentace, která obsahuje a počítá se zařízením staveniště, které nebylo ještě ani umístěno. Žalobkyně má za to, že za takové situace nelze stavební povolení vydat, neboť smyslem a účelem stavebního řízení je posouzení možnosti provedení stavby. Toto nelze učinit, pokud není jisté, že veškeré podmínky pro provádění stavby budou bezvadné. Správní orgán v rámci řízení o stavebním povolení ale

neposuzuje podmínky umístění staveniště a vydáním stavebního povolení tak aprobuje projektovou dokumentaci, která není a ani nebyla ještě předmětem přezkumu. Může se stát, že staveniště nebude povoleno nebo bude projektová dokumentace k němu změněna. Způsob provádění stavby tak není postaven najisto. Postup Magistrátu proto porušuje smysl a účel stavebního řízení, jehož výsledkem má být posouzení možnosti provádění stavby. Žalobkyně proto nesouhlasí se závěrem Magistrátu, že absence povolení staveniště nebrání vydání stavebního povolení. Stavbu podle navržené situace nelze provést.

Žalobkyně v této souvislosti dále namítá porušení zásad dvouinstančnosti řízení, když až v průběhu odvolání, k výslovné námitce žalobkyně, byla projektová dokumentace doplněna o zásady organizace výstavby a příslušnou situaci ZOV. Nejde o zanedbatelný dokument ale zcela zásadní součást projektové dokumentace. Jinými slovy způsob, jak bude stavba prováděna nebyl zřejmý z projektové dokumentace v prvním stupni ani účastníkům řízení ani správnímu orgánu (stavební úřad nebo příslušné dotčené orgány). Jde o tak zásadní dokument, že tento nelze předložit až v rámci přezkumu.

Žalobkyně má za to, že Magistrát nesprávně vypořádal její námitku ohledně absence podmínek pro poměrné kácení a poměrnou výsadbu stromů nahrazujících kácené dřeviny. Vzhledem k tomu, že stavebník jednotlivá řízení o stavebních povolení stavby umístěné územním rozhodnutím rozdělil, je nutné stanovit, jaký poměr náhradní výsadby z celkového počtu se bude vztahovat na příslušné stavební povolení příslušný poměr. Rozhodnutí Magistrátu je v této části neurčité a nepřezkoumatelné, když příslušný poměr nestanoví a pouze uvádí, že výsadba má být poměrná, aniž by konkretizoval, jakým poměrem se má řídit. Rovněž došlo k pochybení a postupu v rozporu se zásadou materiální pravdy, když stavební úřad si ani nevyžádal doplnění od stavebníka, jakým poměrem bude poměrné kácení a náhradní výsadba uskutečněna, aby tento poměr mohl s ohledem na stavební záměr posoudit. Rovněž v této souvislosti hrozí, že stavebník si právo kácet bude vykládat extenzivně a přistoupí ke kácení i těch dřevin, které přímo nesouvisí se stavebním záměrem pozemní komunikace, čímž by došlo k závažné a nevratné újmě na životním prostředí (vzhledem k velikosti stavebního záměru).

9. *Neposouzení možnosti provést stavbu s ohledem na nutnost odstraňování povrchů a staveb*

Projektová dokumentace neobsahuje žádnou dokumentaci ani žádnou konkretizaci možnosti odstraňování a/nebo postupu odstraňování stávajících staveb v místě povolené komunikace, které je nutné pro provedení stavby provést (zejména ploch na pozemcích a dalších objektů) – není tak možné posoudit, zdali bylo odstranění vůbec povoleno a jaké jsou jeho podmínky. Žalobkyně má za to, že správní orgán zde nepostupoval v souladu se zásadou materiální pravdy a rozhodování ohledně skutkového stavu o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to ani k výslovné námitce žalobkyně, a porušil tak zákon.

Touto výslovnou námitkou se Magistrát věcně vůbec nezabýval a pouze uvedl, že otázka odstraňování staveb byla předmětem samostatného řízení. To je sice možná pravdou, ale toto nebylo podstatou námitky žalobkyně. Žalobkyně má za to, že v souladu se zásadou materiální pravdy správní orgán musí posoudit reálnou možnost stavbu provést, což zahrnuje vyžádání si dokumentace k odstraňování staveb a posouzení jejich podmínek. Tím spíš, když z projektové dokumentace plyne, že otázka odstraňování staveb je pro stavební povolení relevantní. Žalobkyně má za to, že se nelze spokojit pouze s odkazem na rozhodnutí o odstranění, je nutné věcně posoudit podmínky – v rámci řízení nebyly ve spisu k dispozici žádné podklady, ani příslušná rozhodnutí. Rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Správní orgán má rovněž v rámci šetření práv a zajištění rovnosti účastníků zajistit, aby žalobkyně jakožto účastník řízení měla mít možnost se k podmínkám odstraňování, které jsou podstatné pro provádění povolované stavby a vydání samotného povolení, vyjádřit. K tomuto ale nedošlo a žalobkyni tak bylo postupem Magistrátu znemožněno hájit svá práva.

10. *Procesní pochybení – nesprávný postup při umožnění předložení nové projektové dokumentace, prvostupňová stanoviska*

Žalobkyně namítá, že Magistrát pochybil, když umožnil stavebníkovi po obdržení nesouhlasného stanoviska týkající se nesouladu s územním rozhodnutím zásadním způsobem přepracovat projektovou dokumentaci a doložit velké množství tzv. prvostupňových stanovisek, která chyběla při vydání prvostupňového rozhodnutí – velké množství stanovisek nebylo vůbec v prvním stupni předloženo, nebo se týkalo zcela jiného záměru – žalobkyně toto popsala ve svém odvolání. Došlo tím k podstatné změně předmětu řízení, podstatné změně

projektové dokumentace a z procesního hlediska vynechání celé instance posouzení dokumentace jak ze strany správního orgánu, tak ze strany účastníků řízení. Jde o postup v rozporu se zákonem, kdy správní orgán postupoval v rozporu se smyslem s účelem odvolacího řízení, jímž je přezkum vydaného rozhodnutí a podkladové dokumentace, nikoliv nahrazování prvoinstančního rozhodování. Umožnění změny projektové dokumentace a přezkum stanovisek v rámci odvolacího řízení nesmí být neomezené. V rozsahu (a délce s ohledem na postup správního orgánu, který opakovaně přerušoval řízení, aby stavebníkovi vyhověl), v jakém k němu došlo v posuzovaném případě, se jednalo dle názoru žalobkyně o excesivní postup Magistrátu. I když je řízení ovládáno zásadou jednotnosti, neznamená to, že lze postupovat tak, že podstatné změny projektové dokumentace a zásadní součástí budou předloženy až v rámci přezkumu. Tímto postupem se efektivně vyloučí možnost vyjádření a přezkumu účastníků řízení, kteří se logicky odvolací fází řízení již neúčastní. Tímto postupem je pak možné, aby stavebník přesunul předkládání (i podstatné) dokumentace ve fázi, kde je účastenství a možnost vyjádření jednotlivých účastníků výrazně omezena, neboť k dokumentaci se již může vyjadřovat pouze účastník odvolacího řízení.

Rozhodnutí o odvolání, které je založeno na dokumentaci, která je vyloučena z možnosti zákonného přezkumu, zatíží řízení zásadní nehojitelnou vadou, která představuje mimo jiné porušení práva na spravedlivý proces. Chyběla-li stanoviska, není možné takový postup nahrazovat v rámci řízení o odvolání, jehož účelem není tzv. dopracování projektu a doplnění dokumentace, která v prvním stupni zcela chyběla. Rozhodnutí vydané na takovém základě nelze než zrušit.

Žalobkyně proto kromě nepřiměřené a protizákonné změny projektové dokumentace a doplnění prvostupňových stanovisek, která nebyla součástí projektové dokumentace v prvním stupni, až v odvolacím řízení výslovně namítá porušení zákona ve vztahu k zásadám organizace výstavby, které byly předloženy včetně příslušné situace až v rámci přezkumné fáze řízení. Zásady organizace výstavby představují tak závažný dokument a součást projektové dokumentace, že tyto nelze předložit prvně až ve fázi posuzování odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Jedná se o zcela zásadní a stěžejní dokument, neboť definuje způsob provádění stavby, tj. jakým způsobem bude stavba prováděna, a to i s ohledem na okolní objekty. Pokud jsou tyto předloženy až v rámci přezkumu vydaného rozhodnutí, nemůže se k nim nikdo, kromě odvolatele vyjádřit. Jde o závažnou procesní vadu řízení.

11. Nezákonný postup – absence rozhodnutí o systémové podjatosti

Žalobkyně na tomto místě výslovně uvádí, že má za to, že Magistrát zásadně pochybil, když nevydal rozhodnutí o její námitce systémové podjatosti. Žalobkyně tuto podala v rámci svého podání ze dne 17.3.2026 poté, co se dozvěděla o existenci vydaných nových stanovisek a rozhodnutí Městské části Prahy 5. Žalobkyně předepisuje, že z důvodu existence příslušné smlouvy a proběhlých veřejných vyjádření stavebníka, má skutečně za to, že úřad Městské části Prahy 5 je v postavení systémové podjatosti, jak uvedla ve svém vyjádření. Tento argument se pak v jednotlivých řízeních zcela logicky objevuje, jelikož je to sám stavebník, který svůj stavební záměr různě dělí a mění v rámci velkého množství řízení, v nichž se toto postavení dle názoru žalobkyně projevuje.

Žalobkyně namítá, že Magistrát při rozhodování pochybil, když její námitku systémové podjatosti vůbec nerozhodl. Žalobkyni nebylo doručeno žádné rozhodnutí, výroková část rozhodnutí o odvolání rovněž postrádá jakoukoliv zmínku. Meritorně tak o námitce žalobkyně nebylo rozhodnuto (závazná je pouze výroková část) a rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné a dále nezákonné.

Žalobkyně byla zkrácena na svých právech, zejména na právu na spravedlivý proces, a nemohla případné meritorní rozhodnutí o její námitce systémové podjatosti podrobit přezkumu příslušného správního orgánu. Jde o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí, neboť přezkum rozhodování správních orgánů v rámci správního řádu je ovládán jinými zásadami a umožňuje i změnu rozhodnutí, přičemž soudní přezkum je založen na kasačním principu – soud v rámci přezkumu navíc nemá nahrazovat činnost správních orgánů. Žalobkyně tak neměla žádnou možnost brojit meritorně proti rozhodnutí o námitce, bylo-li by o ní rozhodnuto negativně a byla jí odebrána možnost toto rozhodnutí zvrátit, čímž byla zkrácena na svých procesních právech. Bez řádného rozhodnutí o námitce systémové podjatosti tak nebylo možné rozhodnout o odvolání žalobkyně a řízení je tak ztíženo podstatnou vadou.

Žalobkyně nesouhlasí se závěrem Magistrátu, že námitku podala opožděně. Časový okamžik podání námítky se váže k okamžiku, kdy se účastník o tomto stavu, resp. o důvodech dozví. Žalobkyně se až seznámením s podklady pro vydání rozhodnutí v březnu 2025 dozvěděla, že byla Městskou částí Praha 5 vydána nová stanoviska a rozhodnutí a je zde tak

důvod k podjatosti. Dřív nemohla námitku podat, neboť neměla žádnou vědomost o tom, že nějaká nová rozhodnutí nebo stanoviska byla vydána. Logicky ve vztahu k již vydaným stanoviskům a rozhodnutím námitku uplatnit nemohla, když byly vydány ještě před podpisem z pohledu žalobkyně problematické smlouvy, a ani tak neučinila. Seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí bylo tak prvním okamžikem, kdy vůbec mohla zjistit, že jsou zde předpoklady pro systémovou podjatost. Proto se námitka žalobkyně vztahovala na jednotlivá stanoviska a rozhodnutí doplněna v rámci seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobkyni tak byla odňata možnost přezkumu a rozhodnutí je zatíženo zásadní vadou a je tak nezákonné.

Zákon neomezuje podání námitky podjatosti pouze na fázi před vydáním rozhodnutí. Z dikce zákona neplyne žádné takové omezení. Pokud se žalobkyně dozví o důvodech systémové podjatosti, je oprávněna takovou námitku podat. Jedinou podmínkou je podání bez zbytečného odkladu, což žalobkyně učinila. Logicky je taková námitka podána poté, co se podatel o důvodech podjatosti dozví. Námitka systémové podjatosti, tak byla uplatněna řádně, bez zbytečného odkladu a v rámci běžícího řízení.

Systémové riziko podjatosti Nejvyšší správní soud vymezil takto: „Rozhoduje-li orgán územního samosprávného celku ve správním řízení ve věci, která se týká zájmu tohoto územního samosprávného celku, je důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby dle § 14 odst. 1 správního řádu její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS). I opožděně uplatněná námitka podjatosti přitom pouze ztrácí nárok na rozhodnutí samostatným usnesením, avšak správní orgán se skutečnostmi v ní uvedenými musí věcně zabývat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2013, č. j. 1 As 89/2010-152). Závěr žalovaného, který se námitkou pro opožděnost věcně vůbec nezabýval, proto neobstojí.

Žalobkyně dodává, že má za to, že ani nyní v rámci soudního přezkumu rozhodnutí nelze brojit proti rozhodnutí z důvodu absence jakékoliv výrokové části a řádného odůvodnění vztahující se k námitce systémové podjatosti, jinými slovy není žádná závazná část, která by mohla být přezkoumána.

Pro případ, že by soud vyhodnotil, že meritorní rozhodnutí je představováno stručnou zmínkou v odůvodnění, žalobkyně z procesní opatrnosti uvádí, že takové rozhodnutí postrádá rozhodnutí o předmětu námitky (tj. zdali jsou úřední osoby vyloučeny z rozhodování či nikoliv), chybí výčet úředních osob, o nichž bylo v rámci námitky rozhodováno, v rámci rozhodování o námitce nebylo zjišťováno stanovisko takových osob k řízení, a Magistrát konkrétní námitky žalobkyně nevyporádal.

Pokud jde o námitky ohledně koordinační smlouvy č. 0042/0/OPRI/22 ze dne 7.11.2022, její relevance pro namítanou systémovou podjatost nebyla Magistrátem posouzena správně. Žalobkyně smlouvu identifikovala a odkázala na její obsah a jednotlivé závazky ve smlouvě uvedené. Magistrát se obsahem smlouvy vůbec nezabýval. Rozhodnutí je ve vztahu k námitkám žalobkyně nepřezkoumatelné. Z rozhodnutí je evidentní, že Magistrát obsah smluv nijak nezkoumal.

Žalobkyně ve své námitce konkrétně popsala a zdůvodnila, proč považuje koordinační smlouvu za problematickou a zakládající systémovou podjatost. Ve své námitce uvedla konkrétní obsah smlouvy, z něhož měla za to, že se jedná o smlouvu zakládající podjatost – zejména závazek bezvýhradné spolupráce a podpory stavebnímu záměru a závazek povolování.

Žalobkyně rovněž uvedla a odkázala na veřejná vyjádření stavebníka k obsahu koordinační smlouvy, která působí veřejný tlak na rozhodování příslušných osob, čímž poukázala na další souvislosti a okolnosti, které projekt doprovází a jsou způsobilé pokřivit nestrannost při rozhodování – judikatura s takovými jevy přímo počítá.

V této souvislosti žalobkyně přikládá zprávu ze zdroje ČTK ze dne 30.5.2024 dostupnou na <https://www.remspace.cz/novinky/yit-kritizuje-prahu-5-kvuli-zalobe-proti-bytove-vystavbe/> (Příloha č. 6), v níž investor a mateřská společnost stavebníka vystupující jako stavebník kritizuje podání správní žaloby ze strany Městské části Prahy 5 a oznamuje, že zvažuje odstoupení od zmíněné koordinační smlouvy pro porušování smluvních ustanovení. Stavebník sám spojuje nesouhlas Městské části Prahy 5 s jeho projektem s porušováním povinností podle koordinační smlouvy a aktivně veřejně tak sděluje, že smlouvu vnímá tak, že Městská část Prahy 5 nemůže mít proti stavebnímu záměru námitky a pokud má, smlouvu porušuje (cit. „Podáním zmíněné správní žaloby ovšem MČP5 nejenže porušuje uzavřenou smlouvu o spolupráci s YIT, ale paradoxně blokuje i stavbu své vlastní školy.“)

Tato veřejná sdělení stavebníka tak vytváří další tlak na Městskou část Prahy 5 a příslušné úřední osoby a vytváří prostor pro nežádoucí vlivy na rozhodovací činnost.

K posouzení smlouvy o spolupráci Nejvyšší správní soud uzavřel: „Existence smlouvy o spolupráci uzavřené mezi územním samosprávným celkem a investorem sama o sobě nezakládá systémovou podjatost (§ 14 odst. 1 správního řádu) úředníků podílejících se na rozhodování o záměru, který je předmětem smlouvy. Na systémovou podjatost lze usuzovat až z jejího konkrétního obsahu, z okolností předcházejících jejímu sjednání či z následného jednání smluvních stran.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2025, č. j. 1 As 146/2024-93). Právě o takovou situaci jde: závazek bezvýhradné spolupráce a podpory záměru, závazek povolování, ve spojení s veřejnými vyjádřeními stavebníka, jimiž nesouhlas Městské části Praha 5 spojuje s porušením smlouvy, okolnost, že smlouva byla podepsána v poslední den funkčního období starostky spjaté se skandály ohledně nedostatku školních kapacit v předmětné lokalitě, představují konkrétní obsah smlouvy, okolnosti sjednání i následné jednání zakládající nadkritickou míru systémového rizika podjatosti.

12. Aprobace nezákonného stavu

Magistrát žádným způsobem nevypořádal námitku žalobkyně týkající se nezákonného stavu při provádění stavby spočívající v tom, že projektová dokumentace počítá s přístupem k bytovému domu č.p. [REDAKCE] po nepovolené komunikaci (označené v projektové dokumentaci přímo jako komunikace po dobu výstavby nové komunikace – důkaz příloha č. 7). Této námitce se Magistrát nijak nevěnoval, jenom ji mechanicky přepsal do textu námitek, jinak k ní není ani zmínka. Tato námitka mohla být vznesena až v okamžiku seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, po doplnění projektové dokumentace o zásady organizace výstavby, které definují, jakým způsobem bude stavba prováděna. Zásady organizace výstavby byly totiž předloženy až ve druhém stupni řízení, i to k výslovně námitce žalobkyně. Žalobkyně proto toto namítala v okamžiku, kdy byla obeznámena s doplněnými podklady pro vydání rozhodnutí v rámci svého podání ze dne 17.3.2025. Z předložené dokumentace se jasně podává, že projekt počítá s takovou ilegální cestou.

Žalobkyně má za to, že rozhodnutí Magistrátu je v tomto ohledu zcela nepřezkoumatelné, protože se námitce vůbec nevěnoval. Dále má žalobkyně za to, že

rozhodnutí je i nezákonné, jelikož tím dochází k aprobaci protiprávního stavu, a to nepovolené komunikace, která má zajistit přístup k bytovému domu č.p. [REDAKCE] po dobu výstavby.

Nevypořádal-li se Magistrát s touto námitkou vůbec, je jeho rozhodnutí i v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44).

V souladu se zásadou, že nikdo nemůže těžit ze svého protiprávního jednání, je proto vydání a samotné stavební povolení, které při jeho výkonu počítá s protiprávním stavem (využívání a existencí nepovolené komunikace pro přístup k vedlejšímu objektu) nezákonné.

13. Neplatná vyjádření vlastníků sítí

Rozhodnutí bylo vydáno podle podkladové dokumentace, která již pozbyla platnosti. Konkrétně se jedná o vyjádření všech vlastníků sítí veřejné dopravní a technické infrastruktury, která všechna pozbyla platnosti. Toto žalobkyně výslovně namítala v rámci svého vyjádření k doplněným podkladům v podání ze dne 17.3.2025. Magistrát S ohledem na povahu stavby (komunikace a inženýrské sítě), je otázka posouzení případné kolize nebo podmínek vlastníků sítí otázkou podstatnou. Žalobkyně tímto může být dotčena, jelikož v místě jsou vedeny sítě datové infrastruktury CETIN, díky nimž je zajištěno datové připojení bytového domu č.p. [REDAKCE] a není jasné, jaké podmínky ve vztahu k takové síti platí. Rozhodnutí je tak nezákonné, neboť je založeno na neplatné dokumentaci.

Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že nesouhlasí s výkladem Magistrátu, že platnost je důležitá pouze pro vyjádření závazných stanovisek. Všechno, co tvoří projektovou dokumentaci a je předloženo k posouzení stavebního záměru tvoří podklad pro vydání rozhodnutí a musí být platné a bezvadné. Tím spíš, když samotné rozhodnutí uvádí, že příslušná stanoviska tvořila podklad pro vydání rozhodnutí. Navíc jako podklad vyžadovaný zákonem nemůžou být neplatná. Stanoviska vlastníků sítí jsou nutnou součástí žádosti o stavební povolení podle § 110 stavebního zákona – tím pádem je nutné, aby byla platná. V jednotlivých stanoviscích samotní vlastníci sítí uvádí, že po době platnosti stanoviska je nutné požádat o stanovisko nové. Magistrát si proto při rozhodování musel být této skutečnosti vědom a neměl stavební povolení podle neplatných stanovisek vydat. Rozhodnutí je tak nezákonné.

14. Opomenutí důkazů

Žalobkyně namítá, že Magistrát zatížil řízení podstatnou vadou, když se žádným způsobem nevyjádřil, neprovedl ani nijak nehodnotil důkaz předložený žalobkyní – záznam z jednání s Hasičským sborem ohledně výstavby bytového domu žalobkyně, dle něhož byla podmínkou upuštění od obratiště skutečnost, že bude po celou dobu zachován přístup k požární nádrži a komunikace bude průjezdná.

Rovněž ze spisu lze seznat, že důkaz předložený žalobkyní v rámci námitek o požární bezpečnosti nebyl předložen k posouzení v rámci přezkumu stanovisek. V revizních stanoviscích, o jejichž doplnění do spisu bylo informováno počátkem roku 2025, není ani zmínka o tom, že by byl příslušný důkaz k přezkumu poskytnut. Jedná se o podstatnou vadu, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí a žalobkyně byla zkrácena na svých právech ohledně přezkumu stanovisek a vedení řádného procesu.

Tuto skutečnost žalobkyně namítala i v rámci svého vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí ze dne 17.3.2025, nicméně toto nebylo Magistrátem nijak reflektováno.

Stejný postup byl uplatněn k důkazům doplněným podáním ze dne 23.2.2026 a 24.3.2026. Platí, že účastník řízení může uplatnit důkazy na podporu svých tvrzení až do vydání rozhodnutí. Žalobkyně příslušné technické výpočty doplnila v okamžiku, kdy tyto měla k dispozici – nejednalo se o námitky, ale o důkazy na podporu svých námitek k nemožnosti hašení při znemožnění přístupu k požární nádrži. Nešlo vůbec o problematiku odstraňování, jak Magistrát mylně k tomuto uvedl v rozhodnutí (strana 68). Rozhodnutí Magistrátu je v tomto ohledu rovněž nezákonné (pro opomenutí důkazů) a nepřezkoumatelné, jelikož se námitkou vůbec nevypořádává, jak žalobkyně uvedla v této žalobě i na jiném místě.

Absolutním opomenutím navrhovaného podstatného důkazu došlo k zásadnímu porušení práva žalobkyně na spravedlivý proces a k vadě řízení, která činí rozhodnutí nezákonným.

Nejvyšší správní soud k tomu uvedl: „Zásada volného hodnocení důkazů neznamená, že by bylo rozhodujícímu orgánu dáno na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoli a o které opře skutkové závěry a které opomene.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009-48). Opomenutí předloženého důkazu tak zakládá

nepřezkoumatelnost rozhodnutí a zasahuje do práva na spravedlivý proces (nález Ústavního soudu ze dne 16. 2. 1995, sp. zn. III. ÚS 61/94).

III.

Žalobkyně žalobou napadá celou výrokovou část Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, čj. MHMP 340255/2026 ze dne 20.4.2026 a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odbor stavební úřad čj. MC05 179116/2022 ze dne 31.8.2022.

Žalobkyně požaduje zrušení i prvostupňového rozhodnutí z obavy, že žalovaný by rozhodl o odvolání stejným způsobem bez odstranění všech nezákonností a žalobkyně by byla proto nucena se proti tomuto rozhodnutí znovu soudně bránit.

Žalobkyně tvrdí, že napadenými rozhodnutími byla zkrácen přímo na svém vlastnickém právu a dále že byla na svých právech zkrácena v důsledku porušení objektivního práva a dále svých procesních práv v předcházejícím řízení. Žalobkyně jakožto přímý sused výše uvedeného stavebního záměru bude přímo dotčena stavebním záměrem a vystaven všem negativním vlivům provádění stavby. Žalobkyně bude dotčena zejména ohrožením bezpečnosti a kvality bydlení. Žalobkyně má dále za to, že v rámci vydání stavebního povolení došlo k mnoha zásadním pochybením k její tíži, jimiž jí bylo znemožněno hájit svá práva.

Žalobkyně je jako vlastnice bytu sousedního bytového domu č.p. [REDAKCE] přímo dotčena na svém vlastnickém právu i na právu na ochranu života a zdraví, zejména ohrožením požární bezpečnosti a bezpečnosti při provádění stavby; nejde tedy o pouhé hájení veřejného zájmu. Navrhuje proto, aby soud podle § 78 odst. 1 a 3 s. ř. s. zrušil jak napadené rozhodnutí žalovaného, tak jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně; u vad nepřezkoumatelnosti a podstatných vad řízení tak lze učinit i bez jednání (§ 76 odst. 1 s. ř. s.).

Jelikož je to stavba, která zásadním způsobem ovlivní život žalobkyně, její bezpečnost a výkon jejího vlastnického práva, je nucena se proti vydání stavebního povolení bránit soudní cestou. Stavební záměr je v rozporu s právními předpisy a její připomínky a negativní důsledky stavebního záměru pro ní nebyly řádně a správně vypořádány. Žalobkyně proto považuje rozhodnutí za nesprávné a nezákonné.

**IV.
Závěrečný návrh**

S ohledem na výše uvedené skutečnosti žalobkyně navrhuje, aby soud vydal následující

rozsudek:

- 1. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, čj. MHMP 340255/2026 ze dne 20.4.2026 a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odbor stavební úřad čj. MC05 179116/2022 ze dne 31.08.2022 se zrušuje.**
- 2. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám žalobkyně.**

